

Goudvis

MIJMERING

Een goudvis heeft een geheugen van slechts twee seconden. Nog niet zo lang geleden dachten de geleerden dat dit voor alle aquariumvissen gold, maar onlangs is uit wetenschappelijk onderzoek gebleken dat het kleine, kleurige Afrikaanse aquariumtoppertje Cichlide een geheugen heeft van maar liefst twaalf dagen! Dat is een eeuwigheid vergeleken met de twee seconden van de goudvis. Ik vind dat fascinerend, dat goudvissengeheugen. Ik probeer me wel eens voor te stellen hoe dat is maar kom niet ver. Voor een mens is dat niet te doen, voor een goudvis lijkt het me eerlijk gezegd wel handig. De meeste vissenkomen bieden bar weinig ruimte en zijn aan de binnenkant niet bijster interessant. Zo'n beest zwemt een stukje naar rechts, naar links en weer naar rechts en de wereld is elke twee seconden weer volledig nieuw.

'Je moet een beetje meer zijn als een goudvis', gaf iemand me deze week als advies. Een goudvis piekert vermoedelijk niet en maakt zich nergens druk over, dat komt er gewoonweg niet van. En mocht hem al eens iets onaangenaams overkomen, dan is hij dat twee seconden later weer vergeten. Een vriendin gooide eens een dood gewaande goudvis in de wc nadat die eerst een tijdje op de keukenvloer had liggen zieltogen. Misschien was het de schok van de plons, maar de goudvis was onmiddellijk een stuk minder dood. 't Dier ging terug in zijn kom en begon weer vol goede moed aan zijn baantjes. Geestelijk ongeschonden, lichamelijk trouwens ook, voor zover waarneembaar.

De vriendin heeft een vissenkomp met een kasteel op de bodem. Een burcht met torens en kantelen. Het zal de goudvis worst wezen, hij zwemt er lustig om en overheen. Uur na uur, dag na dag. Voor eeuwig blanco. Op twee seconden na dan.

Marjolijn Sengers, 13 juni 2015